

EPiC

ELVIS PRESLEY IN CONCERT

Dit is meer dan een concertfilm. Elvis zingt en vertelt zijn verhaal als nooit tevoren in een nieuwe bioscoopervaring van filmmaker Baz Luhrmann ('Elvis', 'The Great Gatsby').

In 1969 keerde Elvis Presley terug naar het podium, om aan een legendarische residentie in Las Vegas te beginnen. 40 jaar lang waren er geruchten over beeldmateriaal dat was verloren gegaan. Tijdens de productie van Baz Luhrmans film 'Elvis' (2022) werd het teruggevonden. Dit en ander beeldmateriaal plaatst de ultieme king of rock-'n-roll opnieuw zelf in de schijnwerpers.

Dat Baz Luhrman ('Moulin Rouge', 'The Great Gatsby', 'Elvis') uitbundige en weelderige magie op het grote scherm kan toveren, is niet onbekend. Niemand beter dus om aan de slag te gaan met het onbekende beeldmateriaal dat hij terugvond toen hij research deed voor zijn bekroonde biopic 'Elvis'. Via interviews vertelt Elvis Presley zijn verhaal in zijn eigen woorden, in kracht bijgezet met gerestaureerde beelden van een verbluffende kwaliteit... en natuurlijk veel muziek.

Regie: Baz Luhrmann | VS, 2026 | ENG gesproken, NL/FR ondertiteld | Duur: 1u40

BINNENKORT

THE BELOVED
(El ser querido)
di 8.09.26 – 20u

ORPHAN
di 15.09.26 – 20u

HEN
di 22.09.26 – 20u

EAT MORE TREES
Film op maandag / Documentaire
ma 28.09.26 – 20u
Nagesprek met de regisseur

OMAHA
di 29.09.26 – 20u
Actie Open Cinema:
Kom met 2 voor de prijs van 1!

AUTOFICTION
di 6.10.26 – 20u

WAS MARIELLE WEISS
di 13.10.26 – 20u

BLUE HERON
di 20.10.26 – 20u

FRAGMENTS OF THE MIND
Film op maandag / Kortfilms
ma 26.10.26 – 20u

JIMPA
di 27.10.26 – 20u

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

Niet eten
en drinken

Baz Luhrmann regisseerde 'Elvis' en nu ook 'EPiC', de ultieme concertfilm van Elvis Presley

HUMO, Tobias Rapp, 14.03.2026

Na zijn bejubelde biopic 'Elvis' uit 2022 dook regisseur Baz Luhrmann (63) in een zoutmijn in Kansas, waar hij een bijzondere vondst deed: zestig uur aan nooit vertoonde beelden van de King op zijn absolute

hoogtepunt. In 'EPiC' – voluit: 'Elvis Presley in Concert' – laat hij Presley nu eindelijk zelf aan het woord.

(...) **Waarom lagen die filmrollen in een zoutmijn?**

«Om het materiaal te conserveren: het is er koel en droog, perfect voor die kwetsbare negatieven. (...)»

Waarvoor waren die opnames oorspronkelijk bedoeld?

«In die tijd zijn er twee films gemaakt: de documentaire 'Elvis: That's the Way It Is' (1970) en de concertfilm 'Elvis on Tour' (1972). Daarvoor werden concerten, repetities en backstage-momenten gefilmd, maar een groot deel van dat materiaal is nooit gebruikt.»

Met 'EPiC' hebt u er meer van gemaakt dan een gewone concertfilm.

«We hebben ook een interview gevonden – een geluids-opname, zonder beeld. Elvis klinkt daarin heel moe en kwetsbaar, maar hij praat wel heel openhartig over zijn leven. We dachten: er zijn al zoveel boeken en films waarin anderen zijn verhaal vertellen. Waarom laten we hem niet voor één keer zelf aan het woord?»

U hebt honderden uren naar hem gekeken. Wat ziet u als u Elvis ziet?

«Een paradox. Voor mijn biopic uit 2022 heb ik Sam Bell ontmoet, een zwarte jeugdvriend van Elvis. Ze slopen als kind samen binnen in de clubs waar blues werd gespeeld. Bell vertelde me hoe arm de familie Presley was.

»Ik zie in Elvis dus een heel onzekere jongen, die zichzelf altijd is blijven zien als dat arme kind uit East Tupelo dat niet goed genoeg was. Maar die onzekerheid zat opgesloten in een goddelijk lichaam. Hij ging niet naar de fitness, hij deed alleen aan karate, maar zijn optredens waren zijn work-out. Elvis' lichaam was perfect geproportioneerd. Dat zeg ik niet zomaar, dat wéét ik: we hebben zijn kleding tot in de puntjes bestudeerd voor de kostuums van 'Elvis'. Een extreem smalle taille en brede schouders.»

In uw film zegt Elvis dat hij simpelweg móét bewegen op muziek, dat hij niet anders kan.

«Elvis is muziek. Hij hield er zo zielsveel van dat hij erin opging, of er nu een publiek stond te kijken of niet. Dat heeft met zijn religieuze achtergrond te maken, de diensten van de Pinkstergemeente waar hij als kind naartoe ging. Daar word je door de muziek in een soort trance gedreven. De meeste artiesten oefenen hun stapjes, maar Elvis deed dat nooit. Hij ging het podium op en bewoog gewoon. Als je goed kijkt, zie je in de film hoe hij zijn lichaam gebruikt om het orkest te dirigeren: ongelooflijk.»

(...) U toont Elvis op een kantelpunt. Hij wil Hollywood de rug toekeren en terugkeren naar de rock-'n-roll, maar hij is geen jonge hond meer.

«Hij wilde nog één keer opnieuw beginnen. Vergeet niet dat Elvis niet oud is geworden: hij is gestorven in 1977, op z'n 42ste. In die korte tijd heeft hij waanzinnig veel meegemaakt. Hij was nog een tiener toen hij in razend tempo de beroemdste man ter wereld werd. Het ging zo snel dat hij onmogelijk kon begrijpen wat hem overkwam.»

Hij had ook geen enkel rolmodel. De popcultuur moest toen nog worden uitgevonden.

«Absoluut. En dan moest hij het leger in. Zijn moeder, de enige persoon van wie hij echt hield, stierf vlak voordat hij in Duitsland gestationeerd werd. Bij zijn terugkeer in Amerika stuurde Colonel Parker hem meteen naar Hollywood omdat hij grof geld aan hem wilde verdienen. Elvis werd de best-betaalde acteur ter wereld, maar aan het eind van de jaren 60 was hij er helemaal klaar mee. Hij wilde weer optreden, hij zon op zijn comeback.»

Die kwam er in 1968 met zijn legendarische 'Comeback Special'.

(...) »In 'EPiC' zien we die gedaanteverwisseling. We zien een artiest op korte tijd sterven en uit zijn as herrijzen. In Hollywood was hij rijk, maar innerlijk leeg. Hij zwom in het geld en had de meisjes voor het uitkiezen, maar hij voelde zich dood vanbinnen. Hij haatte zichzelf en hij haatte de films waarin hij speelde. Van daaruit vecht hij zich een weg terug: dat zie je tijdens de optredens in de film. Elvis op zijn absolute hoogtepunt.»

Klinkt als een aangekondigde tragedie.

«Ik ben er zeker van dat Elvis een heel ander leven zou hebben geleid als hij Amerika ooit had kunnen verlaten. Maar dat mocht niet van Parker. In 'EPiC' zien we een adelaar die zijn vleugels uitslaat om naar Europa en Japan te vliegen, een feniks die uit zijn as herrijst – maar hij knalt tegen de tralies van zijn gouden kooi. Daarom loopt het onvermijdelijk slecht af. Het is een door en door Amerikaanse tragedie – dat was trouwens een tijdje de werktitel van mijn film. Zijn verhaal weerspiegelt de grootsheid én de tragiek van de VS in de jaren 50, 60 en 70.»

Het is opvallend hoe zelfbewust Elvis op het podium staat. Hij maakt voortdurend grapjes, hij lijkt heel erg zichzelf, maar tegelijkertijd speelde hij een personage.

«Er zijn maar weinig artiesten die hun publiek zo konden bescapen. Mick Jagger kan dat, en Elvis kon het. Hij ontdekte die superkracht al als jonge man: het effect dat hij op anderen had als hij zong en bewoog op muziek.»

(...) In 'EPiC' zien we hem op de top van zijn kunnen, als één van de allergrootste artiesten in de popgeschiedenis. Na zo'n hoogtepunt kan het alleen nog bergaf gaan.

«Elvis werd drugsverslaafd. Maar je moet weten: heel Amerika zat in de jaren 70 aan de drugs. Iedereen was beneveld. Elvis' ondergang in de jaren 70 was ook de ondergang van Amerika. Daar is de neergang begonnen.»

LEES HET VOLLEDIGE INTERVIEW OP
<https://www.ccstrombeek.be/film/epic-elvis-presley-in-concert>

